

GRADISOV VESTNIK

GLASILO KOLEKTIVA PODJETJA »GRADIS«



VSEM ČLANOM KOLEKTIVA

ZELIMO

SREČNO IN USPEHA POLNO

NOVO LETO

1961

V novo leto!

Zopet smo zaključili poslovno leto, še nekaj naporov in videli bomo tudi uspehe, ki smo jih dosegli. Ne mislimo pri tem samo na gospodarske efekte, ampak na vse ostale stvari, ki jih spremljajo, na napredek v našem strokovnem delu, v našem političnem in kulturnem delu. Ze danes pa lahko mirno trdimo, da tudi leto 1960 pomeni za nas vse korak naprej, uspeh, ki smo ga poželi, ker smo vsi skupaj to hoteli in vsak po svojih močeh tudi prispevali h končnemu rezultatu. Mislimo, da je prav, da ob začetku novega poslovnega obdobja tudi omenimo najvažnejše dosežke podjetja, da pa ne pozabimo na težave in probleme, ki smo jih imeli, na napake, ki smo jih delali. Vedeti moramo namreč, da vsak, kdor dela, greši, da pa se hočemo iz teh napak tudi nekaj naučiti, jih popravljati in odstranjevati.

Nedvomno moramo uspeh pri naši montažni gradnji navesti na prvem mestu, in to še toliko prej, ker je prišla iniciativa za ves ta način iz naših lastnih vrst, da nam je s trdim delom in dolgotrajnim študijem mnogih sodelavcev uspelo iz domačih materialov in naših možnosti ustvariti sistem, ki pomeni lep napredek v grajenju, ne samo za nas, ampak bo potegnil za seboj tudi druge tako, da bomo lahko rekli, da nam je tako uspelo najti metode, s katerimi bomo gradili hitreje in z manj delavci. Ta uspeh pa nas je tudi ohrabil, da bomo razvijali še naprej in še bolj v širino.

Prav tako pri naštevaniu najpomembnejših uspehov ne smemo prezreti našega sistema nagrajevanja in še bolj uvedbe ekonomskih enot.

Prepričani smo, da nam bo ta sistem omogočil še večji razmah idej in delovni polet vseh delavcev in uslužbencev podjetja, da bomo na osnovi dosedanjihkušenj gradili sistem še naprej, ga še bolj razširili z uvedbo skupnosti ekonomskih enot, pri čemer pa bomo morali dosledno odstranjevati vse nepravilnosti in napake, ki so se nam ponekod že pokazale, druge se pa še bodo, da jim bomo pogledali pogumno v oči in jih odklanjali. Mislimo, da ne bi bilo pravilno, če bi posamezni uspehi vnesli v naša hotenja doome in malodušje. Mi vemo, da je naša pot pravilna, na nas samih pa je, da sistem tako izdelamo, da ga bomo imeli v rokah in nam bo dajal to, kar od njega pričakujemo.

Zeleli bi spregovoriti še nekaj besed v zvezi s kvaliteto našega dela. Mislimo, da lahko mirno trdimo, da smo naše objekte zgradili tako, da nam niso v sramoto, da so nasprotno živa priča naših naporov v želji za dobro izdelavo. Zavedamo se sicer, da še nismo napravili vsega, zlasti ne v obrtniških storitvah, vendar smo uverjeni, da bomo tudi tu našli metode, ki nas bodo pripeljale do boljše kvalitete, ki bodo napravile naš končni izdelek tak, kakršnega si vsi želimo in kakršen je sicer v svetu normalen.

Predaleč bi nas odvedlo, če bi hoteli naštevati še mnoge druge uspehe, ki smo jih dosegli in bi jih bilo vredno omeniti. Poglejmo rajši naprej v leto 1961 in naštejmo osnovne naloge, katerih se bomo morali lotiti z vso resnostjo.

Nedvomno spada med te naloge kot prva strokovni dvig naše dejavnosti v celoti. Mislimo, da nam je to potrebno, da se lotimo podrobne obdelave vseh tistih stvari, ki smo jih v preteklem letu delali še bolj grobo in nedognano, ter je zanje se-

daj nastopil čas, da jih izdelamo, da rešimo vrsto tistih drobnih obrobni oprašanj, ki pa vse bistveno doprinašajo h gospodarskemu efektu našega dela. Ne smemo misliti, da podrobnosti niso važne, nasprotno lahko trdimo, da ne bi smeli začeti z novimi stvarmi prej, dokler dosedaj uvedene niso popolnoma dognane in premišljene do zadnjih podrobnosti. Zavedati se namreč moramo, da si ne moremo prioščiti površnosti in slabih izdelkov, ker so oči vse strokovne javnosti uperjene v naše delo, ki ga lahko hvalijo ali pa tudi zelo kritično ocenijo. Mi kot avantgarda napredka v gradbeništvu moramo dajati v tem smislu svoj maksimum, ki nam bo odpiral pot k mnogim investitorjem in naročnikom, ki si žele tehnično dognanih konstrukcij in izdelkov ter dobre kvalitete.

Tesno povezano z dvigom našega tehničnega nivoja je tudi dviganje nivoja strokovnega znanja naših tehničnih kadrov. Mislimo, da bomo morali v novem letu posvetiti velik del naših naporov izobraževanju našega kolektiva. Zavedati se moramo namreč, da bo vzgoja kadrov prešla v veliki meri na podjetja, da pa si bomo tu vzgojili tudi kader, kot si ga želimo in tudi potrebujemo. Pri tem pa naj noben član kolektiva ne misli, da že vse zna in zanj ni več šole, ki bi mu koristila. Dvigniti moramo splošni nivo izobrazbe, ker bomo le tako lahko razvijali dalje tudi naše samoupravljanje, ki rabi zrele in razgledane ljudi, ki bodo sposobni reševati tudi najbolj za-

Nad 50 brzojavk in čestitk

Ob 15. obletnici ustanovitve našega podjetja in 10. obletnici delavskega samoupravljanja smo sprejeli več pozdravnih brzojavk.

Čestitke so nam poslali kolektivi, ustanove in posamezniki ter nam želeli pri nadaljnjem delu obilo uspehov. Preveč bi bilo, da bi napisali vse želje, ki so nam jih izrekli, zato navajam le imena nekaterih:

Zvezna gradbena zbornica Beograd, ing. Jože Valentičič, Beograd, Podjetje »RAD«, Beograd, Slovenija Projekt — Ljubljana, »Pionir«, Novo mesto, Društvo gradbenih inženirjev in tehnikov, Ljubljana, Splošno gradbeno podjetje »PRIMORJE«, Časopisno podjetje »DELO«, Ljubljana, Elektroprojekt, Ljubljana, Jože Jager, podpredsednik OLO Ljubljana, Slamič in Pavlič — Ajdovščina, Lado Makorati — Ljubljana itd.

pletene probleme, pred katere bodo postavljeni.

Mislimo, da bi si delali iluzije, če bi rekli, da smo v našem razvoju delavskega upravljanja rekli že zadnjo besedo. Razvoj in življenje tečeta dalje in bomo morali iskati vedno novih poti in revolucionarne posege v želji, da gospodarjenje prenesemo čim bližje neposrednemu proizvajalcu. Razumljivo je seveda, da ne bomo pri tem nikoli izgubili iz vida enotnosti podjetja »Gradis«, njegovih posebnih nalog in tudi možnosti, ki so mu zaradi njegove strukture dane. Zelimo pa biti tudi tu prvi in za zgled.

V pridobivanju gmotnih sredstev za vse to pa bomo morali študirati naš sistem nagrajevanja, ga tesno povezati z našimi možnostmi, in ga vsaj približati idealu, da dobi vsak plačilo le za to, kar je napravil in le toliko, kolikor je storil. Mi bomo morali smotno obrniti tudi vsa sredstva, ki jih vlagamo v nabavo nove mehanizacije in nove gradnje, bodisi kapitalne graditve, bodisi standarda. Gospodarsko obračanje razpoložljivih sredstev ob istočasni skrbi za vse naše delavce in uslužbence naj nam bo v našem bodočem letu prvo in najvažnejše vodilo!

Naj zaključimo! Zahvalo vsem sodelavcem za napore, ki so jih vložili v preteklem letu in srečno novo leto, polno uspehov in osebnega zadovoljstva!

Direktor

Ing. Hugo Keržan

Brzojavka z osrednje proslave

NA SVEČANEM ZASEDANJU CENTRALNEGA DS OB 15-LETNICI OBSTOJA PODJETJA IN 10 LET DELAVSKEGA SAMOUPRAVLJANJA SMO POSLALI NAŠIM VODITELJEM NASLEDNJE BRZOJAVKE.

Predsedniku Ljudske skupščine LRS tov. Mi-hu MARINKU!

TOVARIS PREDSEDNIK!

Delavci in uslužbenci kolektiva »GRADIS«, zbrani na svečanem zasedanju DS podjetja, ob priliki 15. obletnice obstoja in 10-letnice delavskega samoupravljanja, Vam pošiljamo iskrene pozdrave.

Ko danes analiziramo uspehe našega 15-letnega strokovnega in političnega dela, se s ponosom oziramo na prehojeno pot. Obenem Vam obljublamo, da se bomo kot doslej tudi v bodoče borili za nadaljnji razvoj gradbeništvu za modernizacijo in mehanizacijo, hitreje in cenejše graditve ter tako izvrševali vse naloge, ki nam jih narekuje naša socialistična skupnost in tov. Tito.

Kolektiv »Gradis«
Ljubljana

Tov. Matija MAČEK, podpredsednik Ljudske skupščine LRS

Dragi tov. Matija, danes ko DS gradbenega podjetja »GRADIS« svečano proslavlja 15. obletnico obstoja podjetja in 10-letnico delavskega samoupravljanja, Ti, dragi Matija, pošiljamo iskrene gradbeniške pozdrave.

S ponosom se oziramo na našo prehojeno pot, ki ni bila lahka, a je bila velika in mogočna ter ob tej priliki dajemo vsa zagotovila, da bomo nam postavljene naloge zavestno izvrševali v prid naši socialistični domovini.

Kolektiv »Gradis«
Ljubljana

O nekaterih nalogah ČLANOV ZK »GRADISA«

V pretekli sezoni smo prešli na nove oblike dela na področju idejnega dviga in izobraževanja ter smo pri tem dosegli pomembne uspehe. Nedvomno bi bili ti uspehi lahko še večji, če bi vsi člani ZK čutili zavestno odgovornost do postavljenih nalog.

Program ideološkega dela za sezono 1961 naj bi slonel na naslednjih načelih:

V osnovnih organizacijah ZK je treba močneje razvijati politično aktivnost članov ZKS, zato se idejno delo ne bo odvijalo z obnavljanjem študijskih sestankov, ampak naj sekretariati osnovnih organizacij usmerjajo svoje člane po njihovi idejni ravni in zainteresiranosti v razne oblike, tako v delavske univerze, v dela strokovnih društev, v politične šole, seminarje in tečaje oziroma usmerjanje posameznikov na individualno delo. Vsak član ZK se mora idejno izpopolnjevati in vključiti v eno izmed teh oblik. Osnovne organizacije ZK pa naj preskrbe za temeljite razprave o tistih vprašanjih, v katerih se kristalizira delo za odgovornost komunistov, da bodo aktivneje uveljavljali v političnem delu in v vseh oblikah ideološkega izobraževanja. Oblike idejnega dela je potrebno razvijati, ba bodo vsebinsko bogatejše, vse kvalitativne in odraz sistematičnega snovanja v najširših dimenzijah. Zato naj bo idejno delo usmerjeno k dejanskim razmeram k tekočim obravnavanjem odprtih problemov in pa h konkretnim predlogom za vzgojo kadrov in temu naj se prilagajajo zadevne oblike.

K napredku primore zares tehtno tista zavest, ki se v delovnem človeku čedalje bolj utrjuje, namreč zavest, da je njegova bodočnost in

njegova usoda predvsem v njegovih lastnih rokah. Ta zavest bo v pogojih, ki krepijo socialistično demokracijo in so najodločnejši činitelj hitrejšega razvoja.

Za doseg te ciljev se morajo organizacije ZK bolj prilagoditi idejno politični vzgoji, disciplinska razrahljanost nekaterih članov in slab odziv pri naporih za hitrejšo modernizacijo. Nenehno je vršiti dosleden boj proti birokratizmu nedemokratičnim in političnim postopkom z ljudmi organi delavskega samoupravljanja v podjetju, ki so ena izmed najresnejših ovir družbenih razvojev. Odločno moramo zahtevati spoštovanje idejnih organizacijskih in političnih osnov zveze pri vseh članih, kajti samo tako je mogoče opravičiti članstvo v zvezi. S tega vidika se nam kaže dve nalogi. Po eni strani zaostritev odnosov do programskih načel, na katerih je izgrajena ZK, med tistimi člani, ki niso v organizaciji od včeraj in kateri večina ve, kakšna je njihova dolžnost do organizacije, pa jih je prekrila nekakšna rja nediscipline in malomeščanske ohlapnosti, po drugi strani pa poskrbeti za nove člane in jih vzgajati tako, da bodo poživeli in plemenitili osnovno organizacijo.



Del kolektiva z gradbišča v Ravnah

Ravne na Koroškem. — Z novembrsko situacijo so dosegli letni plan 441.000.000 dinarjev. Tudi lastnih investicij so izvršili za 8 in pol milijona dinarjev. Zaradi preobilice dežja so imeli ogromne težave na izkopu gradbene jame za fizikturni dom gimnazije.

Jesenice. — Na objektu kotlarna so že izkopali gradbeno jamo, zabetonirali temelje in pozidali obodno zidovje kotlovnice. Vreme je zelo neugodno, zato zaostajajo dela po predvidenem planu. Na objektu »Razdelilna trafo postaja« jih predvsem zadržujejo steklarji. Na hali težkih ladijskih verig v Lescah so že zabetonirali streho nad glavno halo, dočim jih na objektu hotela »Svoboda« Bled ovira nepravčasna dobava mizarskih del. Zelo slabo napredujejo dela na mostu v Soteski, kjer bodo zaradi poplav zakasnili za ca. 20 dni. V zadnjem tednu je voda tako močno narasla, da so bili vsi tesarji in delavci angažirani pri delu za rešitev pomožnega mostu in ostalih pomožnih odrov.

Zalog. — Dela na mostu Dolsko-Laze še vedno stojijo. Narasla Sava je odnesla še nekaj lesa. Glavna dela se vršijo na lokomotivski postaji in lokotovornem kolodvoru v Mostah. Kljub oviri in stalnemu deževju dela sorazmerno hitro napredujejo. Tudi na INDOPU v Podutiku so že pokrili glavno halo, dočim je kislini stolp v tovarni Celuloze v Medvodah že zabetoniran do predpisane višine.

Celje. — Tudi v Celju so že presegli letni plan, ki je znašal 945 milijonov dinarjev, dočim so do konca novembra že realizirali 968 milijonov dinarjev. Občutno se je znižalo število delovne sile na 682 zaposlenih. V Sentjurju pri Celju so pričeli z novim delom pri gradnji rekonstrukcije obrata tovarne ALPOS. Dela na objektu Termoelektrarne v Šoštanjju so v zaključni fazi. V Velenju pa jim primanjkuje težakov za dobljenje reg v betonu. Poskusili bodo s Klimax aparati. Dela v Žalcu potekajo po programu in so zabetonirani skoraj vsi temeljni nosilci.

1. januarja 1961 se bo Uprava gradbenega vodstva Celje preselila v nove upravne prostore v bližini kolodvora. Stanovanja pa bodo vseljiva okrog 15. februarja. V Cinkarni Celje je bil objekt že oddan investitorju. V Steklarji Hrastnik pa so že končana vsa pogodbeno dela.

Maribor. — V mesecu novembru so znašale položene situacije že za preko 120 milijonov dinarjev. Kljub poznemu letnemu času se intenzivno delo na gradbiščih nadaljuje. V glavnem delajo delavci še vedno po 10 ur, razen v soboto, ko se dela samo po 5 ur. V Kidričevem so pričeli z izkopi za temelje dekanatorjev. V Rušah pa so v roku dokončali apneniške peči. Tudi gradnja Višje komercialne šole v Mariboru dobro napreduje.

Koper. — Veli Jože je v Koprju položil že 60 betonskih blokov in zabetonirano je 120 m temelja. Skladišče je že gotovo razen dvigala. Iz kamnoloma Črni Kal je bilo odpeljano okrog 1.800 m³ drobljenca. Tudi dela v počitniškem domu v Poreču vidno napredujejo. Do konca leta bodo že končali s fasado. Montažno ploščo nad kletjo naj bi položili do 25. decembra.

Maribor. — Komisija za skrb za delovnega človeka pri sindikalni podružnici, ki jo vodi Martin Zajšek, se stalno in redno sestaja. Na sestankih obravnavajo prošnje delavcev, problematike naselja in vse druge probleme, ki se tičejo neposredno ljudi na delovnem mestu.

Ljubljana. — Po sklepu Okrajnega sindikalnega sveta Ljubljana bodo s 1. januarjem 1961 prenesene vse kompetence v zvezi z obravnavanjem tarifnih pravilnikov vseh podjetij na pristojne občinske sindikalne svete.

V malto je kanila solza

Bil je lep jesenski dan. Na gradbišču je bilo vse živo, čul se je ropot betonskih mešalcev, kot je pač to značilno za vsa naša gradbišča. Dan za dnem, leto za letom. Nenadoma je vse utihnilo.

Na odrih so obstali tesarji, zidarji so prenehali z delom, žerjavist na velikem dvigalu »WOLF« je odprl vrata visoke kabine in začuden pogledal. Kaj neki je bilo?

Na gradbišču je pripeljal direktorjev avto, iz njega je stopil ofor z malim zavitek in pismom v roki ter se napolil proti staremu delavcu, ki je v roki držal grebljico za mešanje malte. Včeraj je namreč obhajal 50-letnico svojega rojstva. Za Vaš življenjski jubilej... Direktor.

Zmedeno je stisnil delavec šoferju svojo žuljavo roko in se zahvalil.

Staremu Francju, ki je že 50 let delal po raznih gradbiščih, ko je okusil vse tegobe gradbenega delavca, so se usta nehote raztegnila v nasmeh.

Ta trenutek je vse prešinil topel občutek zadovoljstva.

Najhuje je, da nimam stika s kolektivom

Bilo je 11. septembra tega leta, ko sem se z motorjem peljal proti domu, in glej smola. Nenadoma sem se znašel na tleh z zlomljeno levo nogo. Tako se že dalj časa nahajam v hišnem zaporu. Moram pa priznati, da me niso toliko prizadele bolečine, kot me je prizadela izolacija od podjetja, saj sem tako rekoč izgubil ves kontakt s kolektivom in celo z ostalimi organizacijami. Že po nekaj tednih sem dobil občutek, da sem z izgubo zmognosti za delo zbrisan in pozabljen.

Kot bivši predsednik Delavskega sveta sem imel priliko, da sem se seznanil z večino članov našega kolektiva in »Gradisa« mi je postal drugi dom. Edina svetla točka med mojim bolovanjem je bila, da me je kolektiv povabil k proslavi 15-letnici obstoja in 10-letnice delavskega samoupravljanja.

Vsekakor si želim, da bi se čimprej pozdravil in hkrati voščim vsemu delovnemu kolektivu v novem letu 1961 obilo sreče in zadovoljstva.

Franc Rakef

Zahvala

Podpisana Rezka Cotič, kurirka Centrale podjetja, se najlepše zahvaljujem sindikalnemu odboru podjetja in sindikalni podružnici Centrale za izkazano moralno in materialno pomoč v času moje štirimesečne bolezni.

Rezka Cotič

OB JUBILEJU ŠTEFKE KAISERJEVE

Življenje je lepše, če ga včasih spremljajo razna presenečenja. Tako so delavci tov. Štefke ob 50-letnici njenega rojstva priredili skromen banket. Zbrani v veliki sejni



dvorani so jo ob vstopu v dvorano in ob zvokih godbe navdušeno pozdravili. Dobrodošlico k njenemu jubileju je spregovoril direktor podjetja tov. ing. Keržan.

Čeprav je bila rojena v Trstu, je vsa leta preživela v Mariboru. Oče je bil vlakovodja, zato ni nič čudnega, če je podedovala veselje do popotovanja in spoznavanja novih krajev.

Službo pri našem podjetju je nastopila že maja 1945. Nekaj časa kot glavna blagajničarka, pozneje pa kot knjigovodkinja. Prvega aprila 1947 je bila premeščena na gradbišče »TAM« v Mariboru, kjer je opravljala posle šefa komercialnega

vloženih 129 tožb v skupni vrednosti 123.188.149 din.

V gornjih podatkih seveda niso upoštevani uspehi tujih oz. lastnih tožb, kakor tudi ne obojestranski obrestni zahtevki ter pravdni stroški. Zaradi tega so gornji podatki le globalni in se bodo uspehi medsebojnih tožb in pravnih pokazali šele ob dokončnem letnem obračunu.

Vzrok porasta pravnih zadev je, kot je že v uvodu povedano, splošnega značaja. Vendar je za naše podjetje karakteristično, da so bili investitorji v pretežni večini v znatnih zamudah s plačili. Zaradi tega bo treba v bodoče bolj paziti na plačilne zmognosti naročnikov, ker le tako se bomo lahko izognili množici tujih tožb. Gotovo je, da naši upniki niso vedno upravičeno in z uspehom uveljavljali svojih zahtev-

kov s pravdo, vendar bi se lahko velikemu številu teh tujih tožb izognili z boljšo organizacijo finančnega poslovanja ter ekspeditivnejšega reševanja računov, posebno pa reklamacij. Upoštevati moramo namreč, da ne glede na težko finančno stanje v letu 1960, večkrat nismo plačali računov le zato, ker so se le-ti bodisi založili, ali pa sicer niso bili pravočasno reklamirani, oz. likvidirani.

Ob vsem navedenem moramo upoštevati, da nas stroški pravnega stanejo velike denarja, poleg tega pa tudi zamudne obresti, ki jih moramo v slučaju spora plačati in jih upniki v nasprotnem primeru ne bi zahtevali. Seveda se ti zahtevki kompenzirajo ali mogoče tudi presežejo na oddlagi naših zahtevkov proti našim dolžnikom, vendar bi ob upoštevanju gornjega lahko izpadlo to razmerje v večji meri v našo korist. Ob dokončnem pregledu pravnih za leto 1960 bo treba z natančno analizo ugotoviti vzroke, ki so internega značaja in vse te napake v novem letu odpraviti.

—ej

oddelka. Marca 1948 jo najdemo kot komercialnega šefa na gradbišču hidrocentrali »Mariborski otok«. Leta 1949 je bila dodeljena Gradbenemu podjetju »Primorje-Ajdovščina«, ker je bil glavni knjigovodja pozvan na orožne vaje. Ta dan je bil tudi najhujši v njenem življenju. 1. IX. 1950 je bila premeščena iz Maribora v Ljubljano, kjer v splošno zadovoljstvo vseh opravlja postavljene naloge. Pri delu je zelo vestna, morda včasih celo prenatančna. Sama pa trdi, da je pri delu zelo zadovoljna ter se je že privadila na ljubljansko meglo.

Pridružujemo se čestitki tov. direktorja ter ji ob njenem jubileju želimo med nami še mnogo zadovoljnih in srečnih let.

L. C.

Čestitka

Vsem na centrali, članom sosednih gradbišč, prav posebno pa članom kolektiva Ravne želim uspehov preko leto 1961. Obenem prav lepa hvala za sodelovanje na proslavi 15. obletnice vsem, ki so pridno pomagali, da je uspelo gledalce za urico in pol spraviti v dobro voljo. Pristrčno želim tudi njim srečno in uspehov polno NOVO LETO.

—adi—

Poročila sta se

Pred kratkim sta se poročila tov. Vida De Zordo in tov. ing. Milan Arnež. Novoporočencema želimo obilo sreče in uspeha.

»Gradisov vestnik« izdaja delavski svet podjetja Gradis. Ureja ga uredniški odbor. Odgovorni urednik Lojze Cepuš. — Tiska tiskarna »Toneta Tomšiča« v Ljubljani. — Izhaja mesečno.



Ing. Alfred Peteln, glavni inženir Gradisa



Ivan Keršič, komercialni šef v Celju

GRADISOV HUMOR

Volki, pozor!

Ko je pred nedavnim nekdo na Centralnih obratih iskal šefa mehanizacije tov. Vovka, je dobil odgovor:

A volka iščete? Če imate puško in ga ustrelite, dobite 45.000 dinarjev. Po lovskem zakonu je namreč razpisana nagrada na vsakega ustreljenega volka.

*

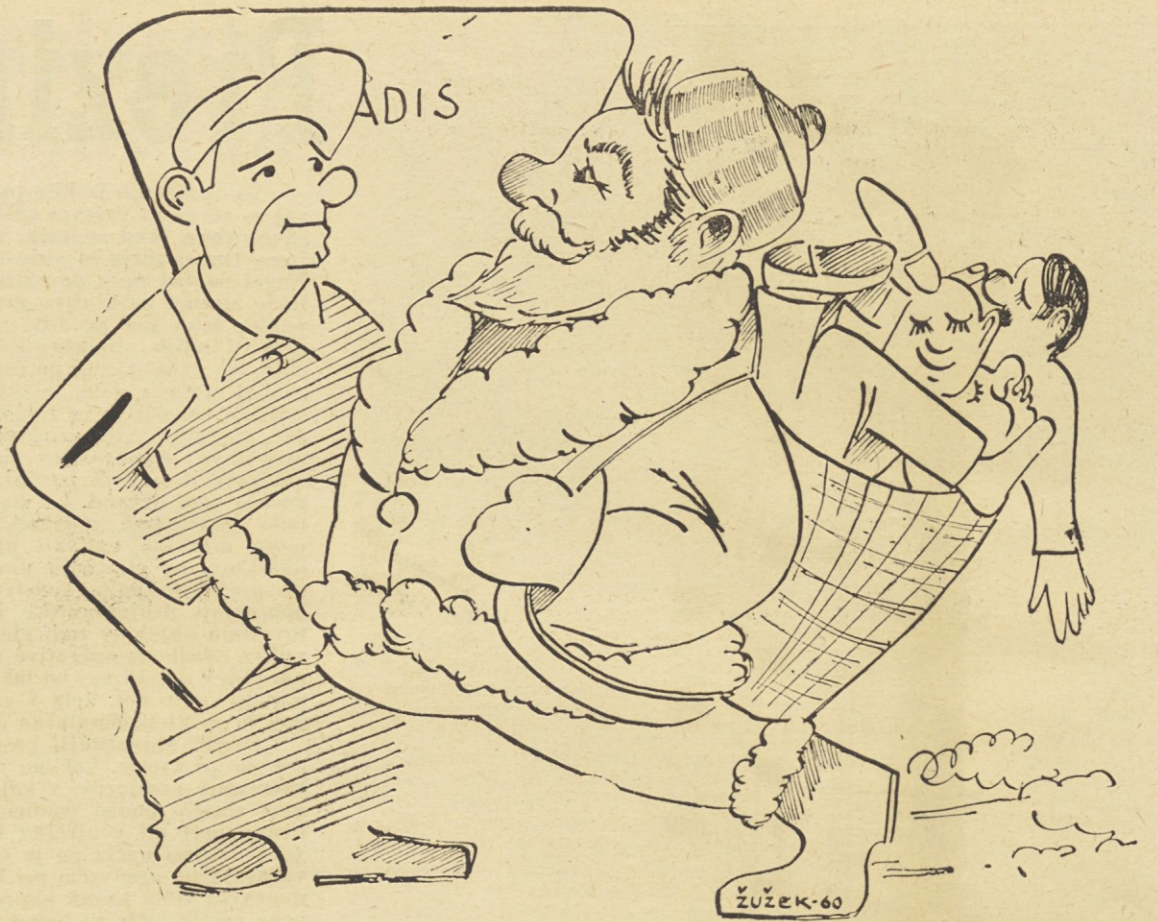
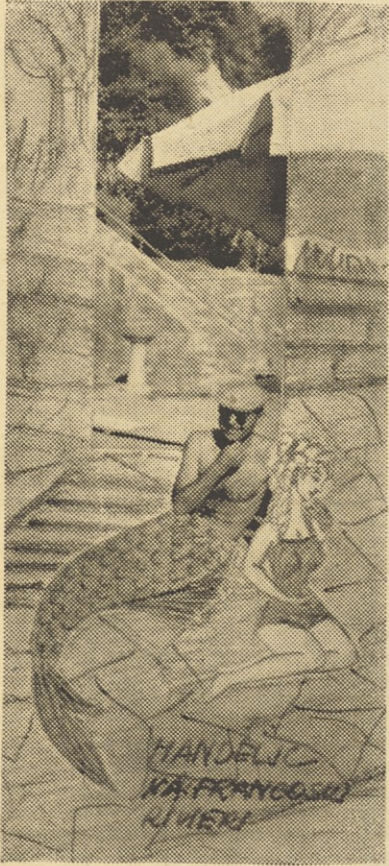
Na zasedanju DS razpravljamo, kako zginevajo v menzi emajlirane skodelice za kavo. Pri kontroli se ljudje izgovarjajo, da so jih sami nabavili. Pade predlog, da bi morale imeti tiste, ki so last podjetja, posebni znak.

— Najbolje bi bilo narediti z »Durhšlagom« luknjo v dno, da bi se vedelo, katere so Gradisove, predloga predsednik DS tov. Rakel.

*

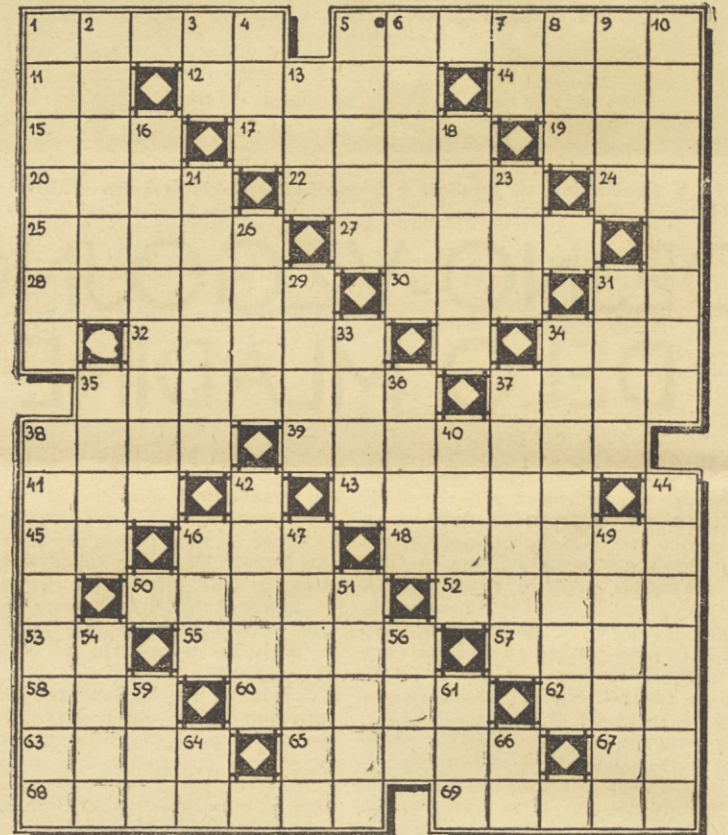
Delavski svet zaseda. Po debeli uri se odpro vrata in zabušant Jaka vstopi ter se obrne do šefa gradbišča: »Nimam časa čakati, pa sem kar vstopil. Prosim, da bi dobil še en dan dopusta.«

»Letos pa to ne bo mogoče, ko ni prestopno leto«, ga odslovi na hitro šef.



Pred vrati podjetja sem srečal Dedka mraza.
— Kaj pa ti nosiš letos v košu?
— Tarifno komisijo za sestavo novega tarifnega pravilnika, ki je bila izvoljena že 7. oktobra 1960.

Novoletna križanka

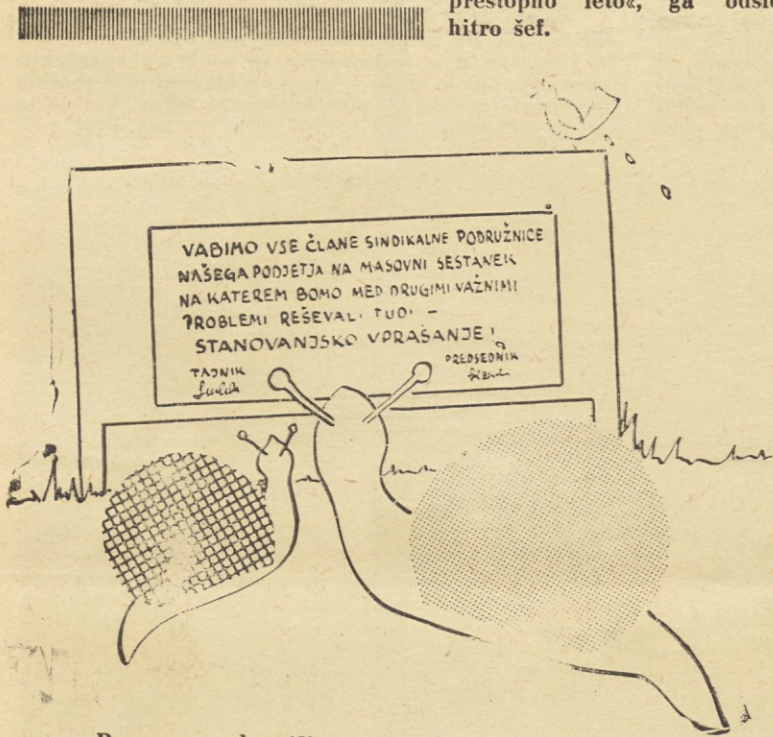


Vodoravno: 1. sodobno gostišče za goste z motornimi vozili (hišice z garažami), 5. najbolj popularna vrsta športa, 11. ime sedme črke v abecedi, 12. manjša rečica, 14. enote za merjenje, 15. znižana glasbena nota »des«, 17. prvi direktor našega podjetja, ki je sedaj profesor na Gradbeni fakulteti v Ljubljani, 19. Italijan, 20. reka v Srbiji, ob kateri je zgrajena velika hidrocentrala, 22. letošnji predsednik DS pri Gradbenem vodstvu Ljubljana (Jože), 24. skrajni konec polotoka v morju, 25. rešiti, 27. umetna vodna pot, 28. kraj pri Kopru, kjer je Gradis zgradil sadno hladilnico, tovarno »Lama« in most čez Rižano, 30. kratka »Mari-borske tekstilne tovarne«, za katero je naše podjetje zgradilo stanovanjski blok, 31. japonska dolžinska mera, 32. vrsta metle, 34. ruski tekač na dolge proge, nekdanji svetovni rekorder, 35. čenčati, govorniki neumnosti, 37. vrsta jedi, 38. hiter, nagel, 39. okras na jelenji glavi, 41. ljubkovalni izraz za domačo žival, 43. del konjske opreme, 45. vzklík, 46. rdeča poljska rastlina, 48. gojiti, pitati, 50. prvi predsednik delavskega sveta l. 1950 v »Gradisus«, 52. mračen, temačen, 53. kratka za »Nogometni klub«, 55. italijansko moško ime (naš Karel), 57. drča za spuščanje lesa, 58. pesem hvalnica, 60. ozek pas zemlje ali morja, 62. glavno mesto Italije, 63. reka, čez katero smo v kraju pod 1. navpično v petnajstih letih zgradili že dva mostova, 65. cirkuško prizorišče, 67. stavčna nikalnica, 68. zemljemerec, ki trasira novo cesto ali železnico, 69. del velikega industrijskega podjetja.

Rešitve pošljite do 20. januarja na uredništvo »Gradisovega vestnika«, Ljubljana, Bohoričeva ulica. Pravilne rešitve bodo izzrebane, nagrada pa znaša 2.000 dinarjev.

*

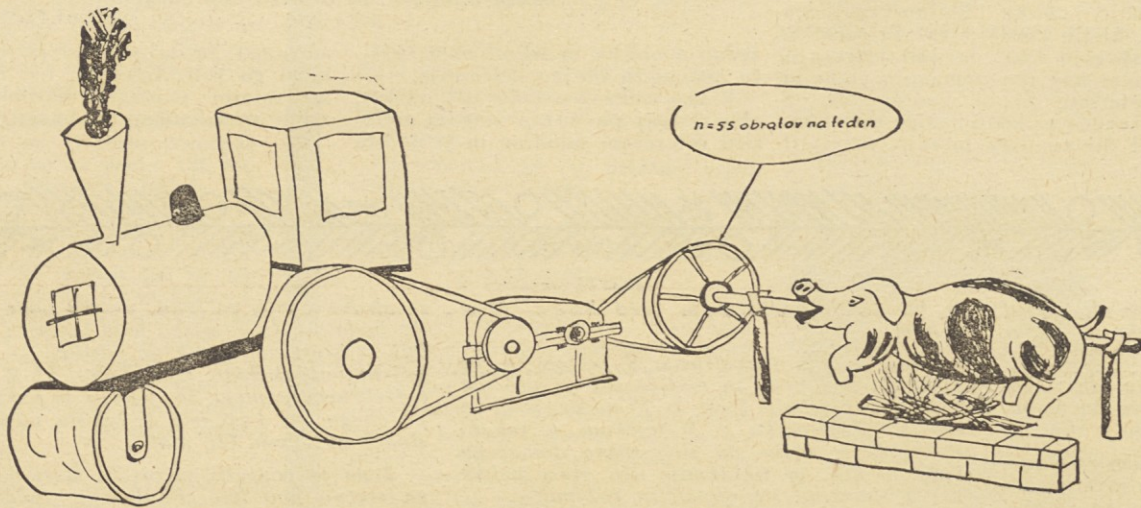
Delavca Luka in Tone sta bila pri transportni skupini. Luka je imel roke od dela stran obrnjene kot se temu pravi. Pri razkladanju kamiona, s katerim so pripeljali LGD strojniške, se oglasi Luka: »Kaj pa to pomeni?« »Luka gleda delavca«, je izvedel.



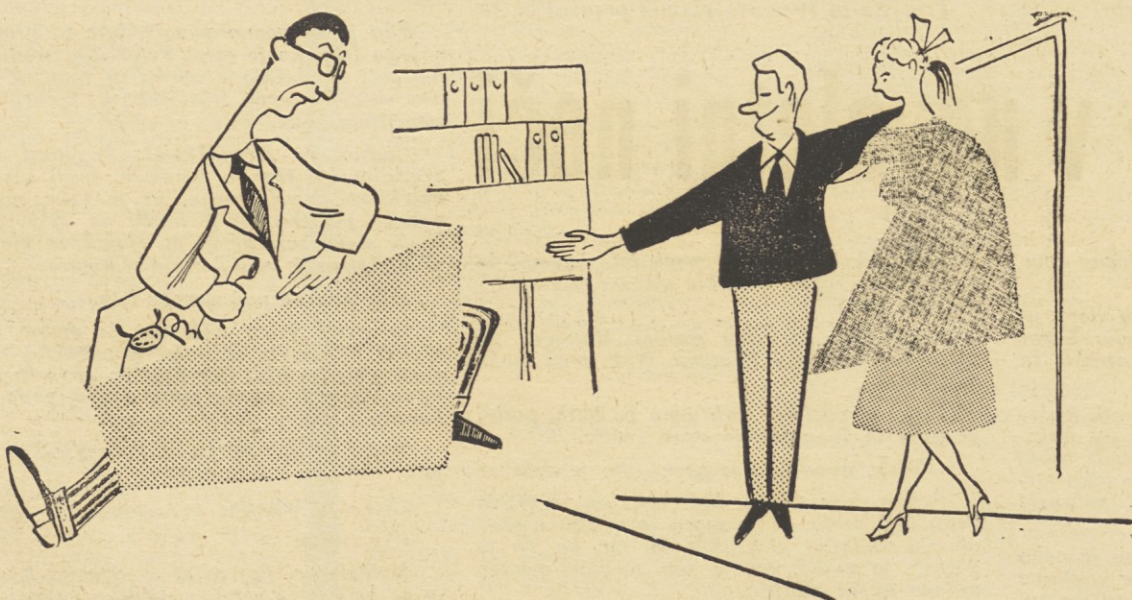
Pogovor med potži.
Očka, kaj pomeni beseda stanovanjsko vprašanje?



To bo nesrečen, kaj!



Ker je bil predlagani predlog s sodelovanjem mehanizacije popolnoma sprejet, se je prašič prismočil.



K direktorju podjetja je prišel tovariš N.F.:
— Tovariš direktor, petnajstletnico imam, prosim uro.
— Kaj?

Navpično: 1. kraj blizu Ljubljane, kjer smo gradili prvi večji objekt po ustanovitvi, 2. ponudbe, 3. junaška pesnitev, 4. severni jelen, 5. predsednik upravnega odbora



Gradišče Ravne — 10-letniki



Z osrednje proslave na Centrali.



15-letniki v Centralnih obratih, zbrani okrog svojega šefa

OB PROSLAVI 15-LETNICE PODJETJA IN 10-LETNICE DELAVSKEGA UPRAVLJANJA

Vlak od Ljubljane do Avstralije

Toliko materiala smo vgradili v petnajstih letih obstoja podjetja

Na svečanem in zgodovinskem zasedanju Centralnega delavskega sveta je predsednik tov. Martin Zajšek podal obširno poročilo o 15-letnih uspehih podjetja in 10. obletnici delavskega samoupravljanja.

Prehrojena pot je za ves »Gradišče« pomenila vrsto uspehov. O tem nam govore tovarne, podjetja, mostovi, ceste itd., sploh vse, kar smo v 15-letni dobi dogradili. Ko je med drugim analiziral, koliko smo v teh letih porabili in vgradili raznega gradbenega materiala, ugotavlja, da bi bil ta vlak dolg od Ljubljane do Melburna v Avstraliji.

Centralna proslava je bila v Ljubljani ob sodelovanju Slovenskega okteta, Zadovoljnih Kranjcev in igralca Marjana Kralja.

Poleg članov Centralnega delavskega sveta, izvoljenih delegatov in ostalih uslužbencev je bilo na Centralno proslavo povabljenih 75 članov, raznih predstavnikov oblasti, političnih organizacij, Združenja, investitorjev in predstavnikov podjetij.

Med gosti so bili tudi: ing. Vladimir Cadež, pomočnik sekretarja Sekretariata Izvršnega sveta LRS za industrijo in obrt, ing. Dušan Sodnik, podpredsednik ObLO Ljubljana-Center, Bogo Pečan, predsednik Republiškega odbora sindikata gradbenih delavcev, Alojz Capuder, podpredsednik okrajnega sindikalnega sveta Ljubljana, ing. Franc Zivec, predsednik UO Združenja gradbene operative LRS, Bogdan Melihar, direktor Biroja za gradbeništvo, ing. arhitekt Milan Sever, profesor fakultete za arhitekturo, Andrej Stegnar, direktor tovarne usnja Soštanj, Venčeslav Jeras, direktor Gradbenega podjetja INGRAD — Celje, ing. Vladimir Sramelj, direktor podjetja INDOP, Ljubljana, Ljotič Ambrož, direktor Ljubljanskih opekarn, glavni urednik Delavske enotnosti tovariš Mitja Svab ter drugi predstavniki tiska.

Za vsakogar nekaj

V slavnostno okrašeni menzi na gradbišču v Ravnah je bila dvorana napolnjena do zadnjega kotička. Od povabljenih gostov so se proslave udeležili tehnični direktor železarne Ravne tov. ing. Franjo Mahorič, predsednik UO železarne Ravne tov. Franc Gašper, major LM tov. Ludvik Pavlin, podpredsednik Ob LO Ravne tov. Ivan Kokal ter drugi gostje.

Slavnostni govor je imel predsednik DS tov. Anton Sampl. Po slavnostni seji je bil prijeten kulturni program iz domačega loga. Pod naslovom »Za vsakogar nekaj« je igrala skupina gradbišča Ravne pod vodstvom tov. Adele Simon, dobri dve uri zabavala navzoče. V igralski skupini so sodelovali Milan Majžir, Stanko Kostanjevec, Marija Cehnar, Katica Anželak, Barbika Ladra, Jože Gorjup, Karel Lank, Regina Ofič, ter kvintet Jožeta Goloba. S popevkami pa je navzoče zabaval priljubljen pevec tov. Janko Štruc. Lahko trdimo, da je bila v Ravnah ena izmed najuspešnejših proslav.

Zelimo, da Ravenčani začeto delo tudi skozi vsa prihodnja leta nadaljujejo, ter jim ob tej priložnosti izrekamo naše vsestransko priznanje.

Oča iz Kranja

Organizacijo za proslavo v Kranju so poverili tov. Bošku Pivčeviću, ki jih tudi to pot ni razočaral. Kljub kratkemu času, ki je bil na razpolago, je pravočasno zbral vso opremo in poskrbel za dekoracijo dvorane. Na proslavi je sodeloval s svojim programom SKUD Franceta Prešerna iz Kranja. Največji aplavz pa je požel tov. Trefald, bolj poznan pod imenom »Oča iz Kranja«. Njegovim dvotipom se je moral vsakdo nasmejati.

pravil navzoče v veselo razpoloženje. Kmalu so se zavrteli prvi pari. Plesalke so šle iz rok v roke in delavci so se objemali kot bratje velike družine. Končno je prišel k zvočniku še harmonikaš tov. Slivar in zaigral nekaj sevdalink, nato pa še kolo, ki ga je zaplesala vsa dvorana.

Proslava v Zalogu je bila v lepo okrašeni dvorani, kar je organiziral upravnik naselja tov. Kramar. Uvodni govor je imel šef gradbišča tov. ing. Pogačnik, predsednik sindikalne podružnice tov. Serec pa je kronološko analiziral najpomembnejše dogodke iz narodnoosvobodilne borbe ter našega dela in graditve. Predsednik DS tov. Bučan pa je podal poročilo o delu celotnega podjetja in zmaga gradbišča Zalog.

Poleg članov našega kolektiva so se proslave udeležili še predsednik ObLO Ljubljana-Polje tov. Maček, načelnik oddelka za gospodarstvo tov. Urbanc in gradbeni inšpektor tov. Rojšek. Po govoru predsednika delavskega sveta je izrekel našemu kolektivu vse priznanje predsednik ObLO Ljubljana-Polje tov. Maček.

Tako je proslava v Zalogu potekala v veselem razpoloženju vse do zgodnjih jutranjih ur. Pravijo, da v Zalogu ni bilo še nikoli tako veselo...

Vse bi šlo po sreči, če...

Cepprav je bilo sorazmerno hladno je proslava v Obratu gradbenih polizdelkov potekala v svečanem razpoloženju. Predsednik delavskega sveta tov. Gruđen je podal obširen referat o uspehih obrata in podjetja. Nato je pel »Koroška akademski zbor«. Skoraj več kot uro so peli razne jugoslovanske narodne pesmi. S tem je bil slavnostni del končan. Pričela se je zakuska. Delavci so kmalu po proslavi spojili mize in po novi hali so se razlegale pesmi. Tu so peli Bosanci svoje bojne koračnice, tam Dalmatinci otožne pesmice. Dolenjci so jo vžgali po svoje, Medjimurci pa so hoteli preglasiti Prekmurce — skratka, pesem se je razlegala na vseh koncih dvorane.

Svojemu veselju je hotela dati duška tudi skupinica pubertetnikov tako, da je pometala na tla kozarce in steklenice. Toda zaman, kajti pametni tovariši so jih kmalu postavili na hladno. V obratu gradbenih polizdelkov je bila to prva večja kolektivna proslava in za zblizanje med člani kolektiva je nujno, da se včasih srečajo tudi za veselim omizjem.

Poleg domačih gostov so se proslave udeležili še tajnik občine Moste tov. Strašek, član Občinskega komiteja ZK Moste, gradbeni referent občine Moste tov. Terčel, član Mladinskega komiteja tov. Steblaj, namestnik komandanta Ljudske milice Moste, Tajnik Občinskega sin-

Plesalke so šle iz rok v roko

V Zalogu je trio ljudske milice neumorno igral. Klobasa, zelje, kruh in liter dobrega vipavskega vina je

dikalnega sveta — Moste in drugi gostje.

28 petnajstletnikov in 52 desetletnikov

Ze samo to število nam pove, da so Centralni obrati star Gradišev kolektiv. Ko je predsednik DS tov. Hilda Mlakar imela na svečanem zasedanju referat o delavskemu samoupravljanju v obratih v obdobju 10 let je z lahkoto poročala o uspehih njihovega 10-letnega dela, ki res niso bili majhni. Po slavnostnem govoru je sledil poldrugo uro dolg kulturni program, ki ga je izvajala skupina »Baldorfer« iz Skofje Loke. Izmenoma so se vrstile glasbene in pevske točke, za razvedrilo pa je skrbel šaljivec »Muki«. Razpoloženje je bilo odlično in se je začelo že opoldne, ko so pričeli peči prašička na ražnju. (To je bila brez dvoma dobra ideja le škoda, da še nas niso povabili).

Vsak član je imel na izbiro prašičjo pečenko, steklenico vina in še nekaj drugih dobrot. Kljub temu, da je bilo sorazmerno malo prostora, se je našel prostor tudi za plesišče v sejni sobi.

Da bi ostali ti pomembni trenutki našega kolektiva v lepem in trajnem spominu, so poskrbeli še za fotografa, tako ti veseli dogodki ne bodo nikoli tonili v pozabo.

Po prvih povojnih letih je bila v Centralnih obratih navada, da so sličnih proslav odpejali marsikoga v bolnico, medtem ko ob tej priložnosti ob takih primerov ni prišlo.

Na proslavo so povabili tudi predstavnike ObLO Moste, Občinskega komiteja ZK in Sindikalnega sveta, žal pa se temu vabilu niso odzvali ter so jih smatrali za »upravičeno odsotne«.

Brez dvoma, da je bila proslava v Centralnih obratih odlično organizirana, za kar gre zahvala sindikalni podružnici in upravniku obrata tov. Antonu Martinšku.

Ena ura premalo v Celju

V Celju so se vršile proslave po vseh sektorjih. Svečana proslava s slavnostnim zasedanjem DS pa je bila na sektorju Zalec, kjer je predsednik DS tov. Franc Skrabelj poročal o uspehih gradbenega vodstva Celje.

Skromna priznanja za veliko delo je vsem 10 in 15 letnikom razdelil šef Gradbenega vodstva tov. ing. Cvahte. Žal je bila ena ura premalo, vendar to ni moglo pokvariti svečanega razpoloženja.

Po proslavi je za zabavo skrbel godalni orkester tov. Ivana Boraša, ki je bil v času proslav vseskozi zaposlen. Seveda, nikjer ni manjkalo jedače in pijače. Povsod je vladalo veselje, le v Soštanju je skupina »vročekrvnežev« pregloboko pogledala v kozarec.

Proslav po sektorjih so se udeležili predstavniki občinskih ljudskih odborov in sindikalnih svetov dotičnih sektorjev.

Koprčani niso zaostali

Ze dalj časa je v Koprnu navada, da ob priložnosti slikofov« in raznih proslav organizirajo topla sveča-

na kosila ali večerje. (Pravijo, da je doba »kranjskih klobas« že minila in prav imajo). Tako se je tudi za proslavo 15-letnice obstoja podjetja zbral v veliki dvorani celoten kolektiv. Svečan govor je imel predsednik DS. V imenu Občinskega sindikalnega sveta Koper pa je kolektivu čestital tov. Stanko Rodela. Dijaški učiteljski pevski zbor iz Kopa je sodeloval z recitacijami in pevske točkami. Proslava je potekala v prijetnem razpoloženju do zgodnjih jutranjih ur. K sreči ni to noč nobeden član padel v morje in tako »Veli Joža« ni imel dela.

Marjana Deržaj osvaja v Mariboru

Da so Mariborčani dobri organizatorji, je znano že vsemu kolektivu. Zato jim je tudi uspelo, da so za proslavo 15. obletnice obstoja podjetja uspeli zbrati v veliko halo »C« celoten kolektiv, to je preko 1.000 ljudi. Svečani govor je imel predsednik DS tov. Miro Zorž, o uspehih podjetja pa je govoril tov. Martin Zajšek.

Dvorana je bila zelo okusno pripravljena in kulturni program vsestransko zadovoljiv. Nastopili so člani Mariborske opere in oktet MTT Maribor. Navzoči so posamezne točke kulturnega programa sprejeli z navdušenim ploskanjem, višek pa je dosegla tov. Marjana Deržaj, ki si je s svojim lepim glasom kmalu osvojila dvorano. Mariborski javenci se jo še danes spominjajo.

Navzoči so bili tudi nekateri zastopniki političnih organizacij, pogrešali pa smo predstavnike oblasti.

Proslava v »Mirijak«

Ker v Ljubljani ni primerne velike dvorane, so se proslave Gradbenega vodstva Ljubljana vršile po sektorjih. Centralna proslava gradbenega vodstva pa je bila v menzi »Mirijak«, kjer so bili navzoči vsi člani DS in UO, člani izvršnega odbora Sindikalne podružnice, Uprava Gradbenega vodstva ter vsi 10 in 15 letniki. Slavnostni govor je imel predsednik DS tov. Jože Kapelj. Po govoru je bil kratek kulturni program za veselo razpoloženje pa je skrbela godba Ljudske milice iz Ljubljane.

Posebno proslavo pa so priredili za javence. Tako se je v nedeljo zbralo v Tomačevem naselju 74 javencev. Svečani govor na tej proslavi pa je imel predsednik Sindikalne podružnice tov. Zorž, kulturni program pa so izvedli javenci sami.

Tako so potekale svečane proslave po naših edinicah. Poleg vseh že imenovanih predstavnikov oblasti in ostalih vodstev so se vseh proslav udeležili še predstavniki Centralne podjetja in tako dali proslavam pomemben poudarek.

Zelimo, da se tudi v prihodnjih proslavah, to je ob 20. obletnici obstoja podjetja zbere čimveč starih članov kolektiva. Takrat bomo pa razpravljali o rezultatih našega 20 letnega dela, ki bodo brez dvoma še večji kot doslej.

Ljotič Cepuš



Pa naj še kdo reče, da v Centralnih obratih niso imeli kvalificiranih natakarjev



Večerja in kulturni program sta bila tudi na sporedu



Gradišče Ravne — 15-letniki

GRADISOVA KOLEDNICA

Kar v lanskem se letu
je lep'ga zgodilo,
zapoje naj pesem
nam vsem v razvedrilo.

Kar slab'ga čez leto
se je pripetilo,
naj žolč vam ne počí
in bo le v svarilo.

B'lo dobro al' slabo,
vse to je za nami,
izpijmo kozarček
z najboljš'mi željami.

Zdaj na vrsti sekretar je,
ki ugled podjetja var je,
Surk vse vidi, Surk vse ve,
greh se delati ne sme.

Maister je najbolj ugleden,
Žeko pa najbolj dosleden.
Tam doma je naš Martin,
delavskega sveta sin.

Zdaj pa sila delikatno —
a ne razumite obratno —
CO že je na tapeti,
dajmo z njega kožo d'eti.

Napravili so si korito,
majhno in pa slikovito,
imprezurali ostanke
ne hodili več za planke.

Ce pa kaj narobe pride,
»zzk« in »britec« ti ne uide.
Hud bi rad bil kot hudir,
včasih opije kot oštir.

Mariborčanom oša slaba,
saj je blizu reka Drava.
Ce kaj znaš ne naredi',
pojdi se v Maribor učiti.

Sportnik prvi je upravnik
slaben Gradiscn kegljavnik,
a za njim vsi kot na vrvi,
hočjo vedno biti prvi.

Zdi se mi, da še povročan
PBM in beton prešan
je iz naše betonarne,
razvijajoče se tovarne.

Zjutraj, ko na stražo stopi,
zgrabi te (O bes ga lopil!),
gor in dol z očmi »progura«
in te vpraša kolk' je ura.

Ker Lorenčič tu domuje,
nihče naj se ne huduje,
besedo še o sindikatu,
včasih res deset'mu bratu.

Debecca menda vsi poznate,
ki nam tala gnarje zlate.
Trda nam je predla lanu,
ker ni gnarja b'lo v Ljubljani.

Sindikat je prizadeven,
v idejah res ni reben
in če pride do ovire,
potlej borba — brez zamere.

Naročniki niso dali,
situacij ne plačali.
On se nikdar ne umakne,
konce zmeraj skupaj stakne.

Marsikaj smo že storili,
nagrajevanje pospešili.
Vendar to je še premalo,
da pri plači b'se poznalo.

Šved že skoraj bi mu rekli,
dolgi meseci so tekli.
Marsikteri se manever
ni posrečil, dragi Sever!

Pa se preselimo v Koper,
naj ne ma nihče nič zoper.
Morje je velika luža,
ki boji se ga vsak kuža.

Sam še vedno se otepaš
zakone le tajno sklepaš.
To sicer nam nič ni mar,
žene naj te bog obvar!

Vse bi šlo še kar po loju,
če ne b'bli z morjem v stalnem boju.
Nihče v vodo si ne upa,
da si ne bi zmočil trupa.

Kader Gradis specializira,
na tuje pola mu odpira.
To ni bilo tako težko,
»Ljubček« šel je na Angleško.

Gabrijelčič not ne vidi,
potapljač pa se mu spridi.
Kaj pomaga »Veli Joža«,
če je šeta suha kožal!

Trije Moskvo obiskali,
izkušeni novih si nabrali.
Dosti jih je šlo čez mejo,
vsak je svojo imel idejo.

Jesenice so gradbišče,
dosti večje so kot pišče.
Volk je dober kalkulator,
dober tudi organizator.

Zdaj gradbišča so na vrsti,
kot so hiše v belem Trsti.
Celje naj bo za uvod,
ker urednik je od tod.

Zal, da zdravi jim gor ne manjka.
Ti so prepogosta znanka.
Drug čez drugega udriha,
to je sam' še za »Paoliha«.

O, to res se »fejst« postavi,
enoto prvo sam napravi.
Delili masten so presežek,
zgubo zdaj naj plača — Ježek.

Sicer res so tam od vraga,
nobena stvar jih ne omaga.
Zgrabiti znajo vsi za delo,
gradbišče je uspeh imelo.

Uprava se je preselila,
novo streho je dobila.
Plavo barvo gor so dali,
da bi v miru notri spali.

Največ ljudi je b'lo v Ljubljani
zaslužke imajo vsi po strani.
Težavo so dosti prebrodili,
pomagal jim nihče ni v sili.

Avto prava je koreta,
notri gre le ena teta.
Sicer Celjan' so kar v redu,
boljš' b'jim b'lo, ko b'bli na Bledu.

Z investitorji so se bodli,
znašli v hudi so se godli.
Milijone dali so na up,
prijel se šefa je obup.

Največ'ga šefa imajo Ravne,
on predpise zna vse praone.
Zida včasih tudi ponoč,
noč ima pač svojo moč.

Zalog je le po imenu
in ne služi več namenu,
zidajo povsod drugod,
d'nar dobijo še od tod.

Crne gradnje — psst — karavla,
zidal je kot pridna mravlja.
Uršič kmal' bi eksplodiral,
kot bi Gradis se podiral.

Zlato polje je brez zlata,
zguba ima odprta vrata,
Kranjčanom se to otepa,
bilanca jim pa malo šepa.

Z avtom padel je v vodo,
zbrisal fičotu usodo.
Bolje b'lo bi, da poskus'
in si kupi avtobus.

Kokra nova je naloga,
most jim res ne bo nadloga,
savskega breg jim pa nagaja,
gramoz sproti jim uhaja.

Zenska CO predseduje,
pametnega kaj soetuje.
Vsi stojijo ji ob strani
moški ženski so podani.

Montažna gradnja v perspektivi,
saj se temu temu mi.
ato kličemo jim vsi:
»tona« na naj živi!

Nekaj pa je treba reči,
da le ose ni šlo po sreči.
Bivši šef iz Maribora,
predeč si jemal je »fora«.

Upam, da smo vse obrali,
komu kaj premalo dali.
Vsega, mislim, je do mere,
zato prosim — brez zamere.

V Skofji Loki so tesarji,
pridni tudi so mizarji.
Nace tam okol' razsaia,
če mu kolektiv nagaja.

Ob novem letu si voščimo,
na zdravje vinca si nalijmo,
še jaz, ki zdaj sobesednik,
želim ti srečo

TVOJ KOLEDNIK



Pa začnimo kar v Centrali,
mal' zares in mal' za šalo.
Naj se kuja ali joče,
ali še tako ropoče.

Direktor, to je brihtna glava,
vedno je njegova prava.
Kadar seja je o d'narju,
je tako kot pri mesarju.

Glavni je na žakelj sedel,
drugi z roko vanj že segel.
Okol' Debec z zakoni maha,
to je res velika zdraha.

Pozor fantje, kaj pa skladi,
stroji, buldozerji, bagri,
osnovna sredstva, stanovanja
nihče nam jih ne poklanja.

Kaj, ko vreča je le ena,
polna skleda pa nobena.
Zato direktor je tak' trd,
že mu pravijo Hugo Skrt.

Je Uršič uvedel noviteto,
da vse je zdaj na točke vzeto.
O tem odloča komisija,
točke gor in dol nabija.

Akordi, norme in cenik,
naši hudi so bolniki.
S točkami pa kakor pride,
vsak za voje »vodi brige«.

Šefi vadljajo za glave:
točk premalo, tu ni sprave.
Moj je boljši komercialni
kot pa tvoj je personalni.

Ata Uršič vmes poseže
in s številkami postreže:
»Tvoj premajhen je dobiček
tanek je zato mošnjček.«

Ti pa zguba, sama zgaga,
niti vrag ti ne pomaga.
Boljš' bi delal, se potil,
da bi točk si nalovil.«

Res to ni noben šampanjec,
ampak naš leteči Kranjec
»Ljubček«, ki na cest' kot figa
z gradbišča na gradbišče miga.

V vsako reč svoj nos utakne,
nobena stvar se mu ne zmakne.
Potlej pa, oh, glej nezgoda,
za zmeraj žalostna usoda.

Točk je manj, ko komisija
ocene tala, točke zbija.
Gorje, če kaj se ti pohabi,
to »Ljubček« nikdar ne pozabi!

